

rømme det ærede Medlem, at der stilles Fordringer til en Premierlieutenant, som ikke stilles til Andre, og Andre som bedre kunne leve af 450 Rd end en Premierlieutenant, men paa den anden Side kan det ogsaa være at de Bestemmelser, antagne deres Stilling for at være — jeg vil sige — temmelig høje. De kunde maaske undertiden gjerne lad mig bruge det Udtryk — nedlade sig til at leve noget mere blandt simple Folk, end det er almindeligt, at de gjøre. Naar den ærede Krigsminister sagde, at han var den Første, der indbragte dette Forslag her i Thinget, da er dette ganske rigtig; men man maa erindre, at det var i den almindelige Lønningslov, og det, at man i den almindelige Lønningslov saae opført Tillæg til Lieutenanterne, medens man i Tillæget til Lønningsloven saae opført Tillæg til Underofficererne, tror jeg kunde berettigt os til at antage, at den ærede Minister, før lig lagde Vægt paa at faae det Lovforslag, der angik Underofficererne, særdegt, medens Forslaget til den almindelige Lønningslov mulig ikke kunde det i Nar. Dersom Ministeren havde antaget Tillæget til Lieutenanterne for at være ligesaa nødvendigt som Tillæget til Underofficererne, maatte dette have haft til Følge, at disse Mend, foruden at være optagne i den almindelige Lønningslov, ogsaa havde fundet Plads i Tillæget til Lønningsloven. Det forekommer mig at være klart. Jeg kan ikke komme bort fra, at det er en vigtig Begreb, man kommer ind paa, naar man, medens man har en Lønningslov liggende for, som skal omfatte alle Lønninger, vil vedtage Halvdelen forud i Tillægsbestemmelser. Jeg maa paastaa, at Sønderne da blive bundne paa os, naar vi skulle til at behandle den almindelige Lønningslov. Naar den ærede sidste Taler sagde, at dette var helbigt, thi man kunde da let komme over den sidstnævnte Lov, vil jeg sige, at det vilde være rigtig, dersom man var sikker derpaa, men naar man vedtager saadanne midlertidige Bestemmelser, er man ofte udtalt for — ja, lad mig bruge det gamle Ord — at Lastværk bliver Lastværk. Man er maaske da kommen til at vedtage Bestemmelser, som man senere kommer til at indse ere vigtige, men som man da har meget vanskeligt ved at komme bort fra. Naar man desuden skal til at forbedre Lønningerne, hvor skal man da standse? Vi have brugt den Præfili i Lønningslovene, at standse ved en vis Sum, men her ser man, at man er gaaet ud fra det Modsatte. Jeg maa vedblivende fastholde, at jeg ikke kan se, det er rigtig, at faae Bestemmelser om Lieutenanterne satte ind i denne Lov, uagtet jeg erkjender det Berettigede i de Herrers Paastand, at det vilde være ønskeligt at faae en forandret Lønningsmaade. Jeg er mest tilbøjelig til at helde til den Tank, som blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amt (6te Valgfreds (Bojsen)), nemlig det ligger ikke for her,

og som Følge deraf, er man ikke berettiget til at udtale sig videre derom.

Krigsministeren: Jeg maa lige overfor de Ytringer, der kom frem fra den sidste ærede Taler (B. Holm), atter paa det Bestemte forvare mig imod, at Sagen vendes og dreies paa den Maade, at det tilsidst gjøres til min Skyld, at dette Forslag ikke er indbragt i rette Tid, det Omvendte er netop Tilfældet. Det høje Thing vil erindre, at da jeg forelagde dette Lovforslag, som nu er under Forhandling, havde det en hel anden Titel end den, det har nu, efterat være bleven vedtaget ved anden Behandling. Nu hedder det Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. til Hæren, den Gang hed det Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Loven om Lønninger m. v. ved Hæren. Det var affattet paa en saadan Maade, — og jeg havde Beilighed til udtrykkelig at udhæve det her i dette Thing — at de Bestemmelser, det indeholdt, kunde passe haade med den nugældende Lønningslov for Hæren, og med den Lov om Lønninger for Hæren, som jeg havde forelagt, og som jeg forventede vilde blive vedtaget. Saaledes blev det indbragt, og dette Forslag om, at Premierlieutenanterne skulde have et Tillæg af 50 Rd., kunde derfor ikke den Gang staa i det i Dag foreliggende Lovforslag, thi dersom det havde staaet der den Gang, vilde Følgen have været, at de havde faaet Tillæget to Gange, naar den reviderede Lønningslov var bleven vedtaget. Det kunde ikke have staaet der den Gang, men selve Tanken var udtalt i det oprindelige Lovforslag, og derfor maa jeg forvare mig imod, at dette Forslag om Forhøje af Premierlieutenanternes Lønning først skulde være indbragt nu, paa Grund af en gunstig Stemning lige overfor enkelte Personer. Det er det ikke, Erkjendelsen af det Nødvendighed har været tilstede hos mig, inden Udvalget forhandlede dette Lovforslag.

Berg: Det betvivler jeg aldeles ikke, at Erkjendelsen af dette Forslags Nødvendighed har været tilstede hos den ærede Minister, og formentlig hos den ærede Regjering; men jeg tror dog ikke, det kan negtes, hvad der er blevet fremført af det ærede Medlem for Ålbørg Amt (5te Valgfreds (B. Holm)), at, naar den høitagtede Regjering forelægger en Lov om Revision af Lovloven i Forbindelse med en derhenhørende Lønningslov i Januar Maaned, altsaa i den 4de Maaned efter at Rigsdagen ordinært skulde have begyndt sit Arbejde, kunde den høitagtede Regjering, saaledes som den maatte vide, at den sidst lige overfor Folkethinget, ikke vente, at dette Arbejde skulde blive lykkelig tilendebragt i Samlingen, naar det var saa sent bragt frem. Skulde Saadant have været færdigt, maatte det have været en lykkelig Overens-